

Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church

Sunday January 19th, 2025

THIRTYTH-FIFTH SUNDAY AFTER PENTECOST

Liturgical Propers, Readings and Sermon

Troparion (2): When You went down to death, O Life Immortal, You struck Hades dead with the blazing light of Your divinity. When You raised the dead from the nether world, all the powers of heaven cried out: O Giver of life, Christ our God, glory be to You! Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (2): You rose from the tomb, O Almighty Savior, and Hades, seeing this wonder, was stricken with fear; and the dead arose. Creation saw and rejoices with You, and Adam exults. And the world, my Savior, sings Your praises forever. Now and forever and ever: Amen.

Theotokion (2): The tomb and death could not hold the Mother of God, unceasing in her intercessions and an unfailing hope of patronage, for as the Mother of Life she was transferred to life by Him Who had dwelt in her ever-virgin womb.

Prokimenon (2): The Lord is my strength and my song of praise, and He has become my salvation. Verse: The Lord has indeed chastised me, but He has not delivered me to death.

Prokimenon (2): The Lord is my strength and my song of praise, and He has become my salvation.

Reading of the Epistle of St. Paul to the Colossians. (Col 3:12-16)

Brethren: Put on, as God's chosen ones, holy and beloved, heartfelt compassion, kindness, humility, gentleness, and patience, bearing with one another and forgiving one another, if one has a grievance against another; as the Lord has forgiven you, so must you also do. And over all these put on love, that is, the bond of perfection. And let the peace of Christ control your hearts, the peace into which you were also called in one body. And be thankful. Let the word of Christ dwell in you richly, as in all wisdom you teach and admonish one another, singing psalms, hymns, a spiritual songs with gratitude in your hearts to God.

Alleluia Verses:

Verse (2): The Lord will hear you in the day of tribulation; the name of the God of Jacob will shield you. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (2): Lord, grant victory to the king, and hear us in the day that we shall call upon You. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel: (Lk 18:18-23)

At that time, an official asked Jesus this question, "Good teacher, what must I do to inherit eternal life?" Jesus answered him, "Why do you call me good? No one is good but God alone. You know the commandments, 'You shall not commit adultery; you shall not kill; you shall not steal; you shall not bear false witness; honor your father and your mother.'" And he replied, "All of these I have observed from my youth." When Jesus heard this he said to him, "There is still one thing left for you; sell all that you have and distribute it to the poor, and you will have a treasure in heaven. Then come, follow me." But when he heard this he became quite sad, for he was very rich.

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest. Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Sermon for THIRTY-FIFTH SUNDAY AFTER PENTECOST

In the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit! Christ is Born!
My dear Brothers and Sisters in Christ; In the gospel this Sunday we are given insight on how our attitude should be towards this world in which we live on the one hand and, on the other, how our attitude should be towards God. A man comes to Jesus and he asks the Lord what he should do to inherit eternal life. The reading this Sunday is from St. Luke's gospel but St. Matthew also describes this episode and he describes this man as being 'young'. It is not by accident that he should happen to be a "young man" since young people are radical, young people seek solutions. Youth, if it is good and healthy and not corrupt by the temptations of its age, bears in mind the problems of their fathers, the problems and difficulties those before them had to bear and they seek solutions to solve those problems. The greatest problem of all times and generations is the problem of death. We have sickness and we have diseases and we have the poor and all sorts of problems and difficulties but the ultimate problem of mankind is that our life comes to an end. And so when the young ruler comes to Jesus in this morning's gospel reading he asks the Lord what he must do in order to solve this problem. The Lord tells him to follow the commandments to which this man replies that he already does this. "If you want to be perfect," the Lord tells him, "go and sell everything you have and give it to the poor." Upon hearing this, this man becomes very sad, turns around and walks away. The tragic reality of this is that man, wishing to do what he wants and wanting to follow the desires of his heart, might find passing happiness but doesn't have eternal joy. Subsequently, it is interesting to note in this morning's reading how the young man, upon hearing that he must sell all of his possessions, doesn't tell the Lord with a smile and laugh, "No thanks. I'd rather have my riches than eternal life." Rather, he walks away sad. Deep down inside every man is a desire to love God with one's whole heart, soul and mind. But the temptations of this world – somewhat like the shiny apple that tempted the first man and woman – are so powerful that with a deceiving conviction they can force man into thinking he desires something he really doesn't. And in the end he can even become so addicted to this thought that he would rather follow it with sadness and a bitter heart than enter into the joy which the Lord has prepared for all those who love Him. Our possessions are not an obstacle for our salvation. Neither is the message of this morning's reading that if we have many possessions we will not be saved. Rather, that our most precious possession be God. May God always abide in our hearts not as an afterthought or something we possess in addition to everything else. But may He be in the very center of our hearts, of our minds and our entire lives both now and unto the ages of ages.

35-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА

Тропар (2): Коли зійшов Ти до смерти, Життя безсмертне, тоді ад умертвив Ти сіянням Божества; коли ж і померлих з глибин підземних Ти воскресив, всі сили небесні взивали: Життєдавче, Христе Боже наш, слава Тобі! Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (2): Воскрес Ти з гробу, всесильний Спасе, і ад побачивши чудо, зжахнувся та й мертві встали; а творіння, бачивши, радіє з Тобою, й Адам веселиться, і світ, Спасе мій, повсякчас Тебе оспівує. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (2): У молитвах невсипущу Богородицю, і в заступництві несхитне уповання не втримали в собі гріб і смерть; бо як Матір Життя покликав до життя Той, Хто в лоно вселився повсякчас дівственне.

Прокімен (2): Господь - моя сила і моя пісня, і Він став моїм спасінням.
Стих: Тяжко покарав мене Господь, та не передав мене смерті.

Прокімен (2): Господь - моя сила і моя пісня, і Він став моїм спасінням.

Апостол: До Колосян послання св. апостола Павла читання. (Кол 3:12-16)

Браття, вдягніться, отже, як вибрані Божі, святі й любі, у серце спочутливе, доброту, смиренність, довготерпеливість, терплячи один одного й прощаючи одне одному взаємно, коли б хтось мав на кого скаргу. Так, як Господь простив вам, чиніть і ви так само. А над усе будьте в любові, що є зв'язок досконалості, і нехай панує в серцях ваших мир Христовий, до якого ви були покликані, в одному тілі, та й будьте вдячні. Слово Христове нехай у вас перебуває щедро: Навчайтесь усякій мудрості й напоумлюйте одні одних, співаючи Богові з подякою від свого серця псалми, гимни та духовні пісні.

Алилуя:

Стих (2): Вислухає Тебе Господь у день печалі, захистить Тебе ім'я Бога Якова.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих (2): Господи, спаси царя і вислухай нас, коли будемо взивати до Тебе.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Євангеліє: (Лк 18:18-27)

Того часу, один знатний спитав Ісуса: “Учителю благий, що мені робити, щоб успадкувати життя вічне?” А Ісус озвався до нього: “Чому мене звеш благим? Ніхто не благий, хіба один Бог. Ти заповіді знаєш: не перелюбствуй, не вбивай, не кради, не свідкуй ложно, шануй батька свого і матір.” Той же відповів: “Все це я зберіг із малку.” Почувши те, Ісус сказав до нього: “Одного ще тобі бракує: продай усе, що маєш, і роздай бідним, і будеш мати скарб на небі; тоді прийди і йди слідом за мною.” Почувши це, той засмутився вельми, бо був дуже багатий. Глянув Ісус на нього й мовив: “Як тяжко тим, що багатства мають увійти в Царство Боже. Легше пройти верблюдові крізь вушко в голці, ніж багатому увійти в Царство Боже.” А ті, що слухали, сказали: “Хто ж тоді може спастися?” Він відповів: “Неможливе в людей, можливе є в Бога.”

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах. Алилуя, алилуя, алилуя.

Тридцять пята Неділя по зісланні Св. Духа

Христос Рождається! Славимо Його! Сьогодні, возлюблені у Христі брати і сестри, кожна людина, яка живе на Землі, навіть неосвічена, часто запитує себе у житті: що маю робити, щоб бути щасливим, подібно як цей євангельський чоловік? Як бачимо зі слів Євангелія, знатний чоловік був досить побожним, знав мету існування людини – життя вічне, але хотів знати яким шляхом можна найпевніше дійти до неї. Тому він звернувся до Ісуса Христа із запитанням: „Учителю добрий, що мені робити, щоб успадкувати життя вічне?” (Лк. 18, 18). Було б доброю засадою духовного життя, коли б кожен християнин, навіть побожний, подібно як цей чоловік, часто запитував себе: чи йду доброю дорогою до життя вічного. Чи те, що роблю у житті, чи мій спосіб виконання заповідей запевнить мені життя вічне. Ісус запитує чоловіка, який назвав Його благим, чи знає він, що насправді означає це слово. Не заперечуючи Своєї благости, нагадує йому традиційний погляд юдаїзму на милість Бога – ніхто, крім Бога, не може бути благим. На запитання чоловіка Ісус відповідає у традиційній для юдеїв манері, вказуючи, що треба виконувати заповіді, і при цьому виокремлює з другої половини Декалогу саме ті, дотримання яких виявляється через зовнішню поведінку людини. Після заяви вельможі, що він дотримується всіх заповідей, Ісус випробовує його на глибшому рівні: велить йому перевести все своє майно в готівку, гроші роздати бідним і стати Його учнем. Відмова вчинити це засвідчила, що насправді цей чоловік не любив свого ближнього, як самого себе, та що більшу прихильність мав не до Бога, а до себе та свого багатства. Хоч зовні він і дотримувався Закону, та його серце не було повністю з Богом. Тут міститься наочний доказ того, як складно

увійти в Царство Боже людям, чії серця прив'язані до багатства. Ретельний аналіз уривку показує його дуже чітку контрастність. Бути учнем Ісуса, вручити своє життя Богові, – це не просто гарні слова, але щось дуже серйозне. Багатий правитель думав, що посвятив своє життя Богові та що міг заробити Божу прихильність на основі добрих учинків. Він був певен, що дотримувався Божих заповідей. Ісус пропонує йому виклик, який показує реальний стан його серця. Цей спланований виклик показує, що Бог насправді не був на першому місці у його серці – продати все, роздати виручені гроші бідним – є понад його сили. Навіть не зважаючи на обіцянку нагороди з неба, правитель воліє мати земні багатства, що й спонукає Ісуса до міркувань, які відштовхуються від вибору правителя. На думку Ісуса, багаті мають труднощі з входженням в Царство Боже, оскільки їм дуже важко полишити фальшиву безпеку, яка вибудовується в їхньому серці через володіння певним багатством. Це зауваження Ісуса в свою чергу шокує апостолів, які вважають, що багатство є знаком Божого благословення. Таким чином виникає питання: хто ж тоді може спастися? В результаті Ісус наголошує, що людина не може спасти саму себе, але Бог має силу зробити те, що по-людськи вже не є можливе. Тоді Петро зауважує, що апостоли залишили все щоб слідувати Його закликові, й Ісус у відповідь запевняє, що ті які поставили Бога на перше місце не втратять своєї нагороди. Учні зробили те, чого не зміг зробити управитель. Урок цієї розмови вказує на фундаментальний принцип, який формує поведінку учня Ісуса: бути учнем – означає ставити Бога на перше місце, – саме це приносить благословення. Це включає в себе також визнання в дитячій довірі потреби покладатися на Бога. Вічне життя є результатом саме такої довіри. Ніхто не може покладатися на багатства, або свої праведні діла. Кожен радше є запрошений визнати Бога та відповісти довірою на Його заклик. Багатий правитель цього робити не буде, а учні вже зробили. Дві лінії поведінки в цьому євангельському уривку зображують два типи людей. Звідси сам уривок запрошує читача (слухача) подумати над своїм

власним вибором. Чи ми покладаємося на себе і своє майно (також знайомства і т. д.), чи ми довіряємо Богові? Уривок Євангелія цієї неділі підкреслює унікальну Божу доброту до тих, які відповідають на Його запрошення. Чисто по-людськи дуже багато речей виглядає не можливими. Ісус це знає.

Divine Liturgy Intentions and Vespers Services Schedule for January

<p>January Sun 1/19^t (10 AM): For all Parishioners Sat 1/ 25 (7 PM): Vespers Service Sun 1/ 26 (10 AM): For all Parishioners February Sat. 2/1 (7 PM): Vespers Service Sun. 2/2 (10 AM): For all Parishioners</p>	<p>February (con't) Sat. 2/8 (7 PM): Vespers Service Sun. 2/9 (10 AM): For all Parishioners Sat. 2/15 (7 PM): Vespers Service Sun. 2/ 16 (10 AM): For all Parishioners Sat. 2/ 22 (7 PM): Vespers Service Sun. 2/23 (10 AM): For all Parishioners</p>
--	--